

at det vilde have Betydning for disse Foreninger at høre, i hvilken Grad de kunne arbejde direkte paa at naa frem til dette Maal. Der har været arbejdet en Del i saa Henseende, og jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, at det synes, som om vore Landboforeninger lide en Smule under en Slags konservativ Tilbøjelighed i det Stykke, de synes ligesom at være bange for Selvstyrets Konsekvenser. De have gennem en Aarrække tilegnet sig alle Førerposterne indenfor Landbruget, men de synes at vige tilbage ved Tanken om at skulle tage den sidste Skanse. Men der er efter min Mening ikke saa meget ved det første Skridt, som kun er halvgjort Arbejde, naar man ikke tager det sidste Skridt med. Jeg tror, det vilde have Betydning for Landbruget at erfare, i hvilken Grad den højtærede Landbrugsminister vil sætte Pris paa, at man paa fuldt ud forsvarlig Maade indretter sin tekniske Ledelse paa at kunne yde Landbrugsministeriet de Raad med Hensyn til mange forskellige Ting, som nu indhentes hos det kgl. danske Landhus-holdningsselskab.

Jensen-Knudstrup: Inden jeg gaar over til mit egentlige Emne, skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem kredser stadig om sit Kælebarn, Tvangsskolen; ikke en Gang under Landbrugsministerens Budget kan han lade være med at drage Emnet frem og kaste kælnе Sideblikke til sit Skødebarn. Det er maaske ikke saa urimeligt i denne Forbindelse. Naar man taler om Landbrugets Ukrudtsplanter, ligger det ikke saa fjernt, Tvangsskolen er paa det aandelige Livs Omraade en udmærket Type paa Ukrudt. Det ærede Medlem gjorde et Skel mellem danske og indførte Ukrudtsplanter. Ja, den socialistiske Tvangsskole er sikkert et ægte Eksemplar paa indført Ukrudt, der er ikke en Draabe dansk Blod i den, og det vil forhaabentlig gaa med den som med de andre indførte Ukrudtsplanter, som det ærede Medlem nævnede, de slaa ikke Rod i vor Jordbund, de ere ikke vor Kulturs Planter. Derfor er jeg ogsaa en Modstander af Tvangsskolen lige saavel som af alt det andet Ukrudt. I Bekæmpelsen af Ukrudtsplanterne kunne det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og jeg godt slaa Følge, og kunne vi faa Tvangsskolen flyttet over i samme Rubrik som det øvrige Ukrudt, er jeg med.

I øvrigt vil jeg sige et Par Ord om „Hedebruget“. Det er jo Navnet paa det Selskab, som Hedeboerne have dannet for at støtte hverandre under Opdyrkning af Hedejord og under Udarbejdelsen af rationelle Planer for Hedens Erobring, ikke ved Træplantning, men ved Opdyrkning til Korn- og Græsmarker. Det er en Institution, som Hedeboerne selv have skabt. Det giver en paa Forhaand Tillid til dette Foretagende. Ideen er ikke udformet hverken her i Salen eller i de lærde Landbrugeres Kredse, men den er undfangen og kommen til Verden ude i Hedesognene blandt Hedeboerne selv. Og de styre Sagen selv, lægge Planerne og fordele det Tilskud, de raade over. Men der kan selvfølgelig godt ske baade Fejltagelser og Misgreb. Selskabet er ungt, og Medlemmerne ere for saa vidt uerfarne i Administrationen. Ved Principperne, hvorefter Tilskuddene fordeles, kan der maaske være noget at rette, men jeg vil paakalde Tingets Interesse for dette Foretagende, der, som jeg sagde før, er Hedeboernes eget Værk.

Jeg har saa godt Kendskab til denne Sag, som jeg har, fordi den vestlige Side af min Valgkreds er stærkt indgaaet med Foretagendet, og det er egentlig en Sognepræst ude paa Alheden, der fra først som en kyndig Kender af de stedlige Forhold har fremsat Tanken og været den egentlige Leder paa Vejen fremad, saa vidt jeg da ved. De Fejltagelser, der kunne være skete, maa kunne rettes, Selvstyret er, saa vidt jeg kan skønne af Lovene, fuldt ud gennemført. Ved Generalforsamlingerne afgøres Valg af Bestyrelse og andre vigtige Valg ved Flertals Afstemning. Foreningen er delt i Sogneforeninger. Hvor der er 10 Medlemmer i et Sogn, dannes der en lokal Forening med egen Bestyrelse, egen Stemmeret og egen Ledelse. Det er ikke teoretiske Folk, men de allerfleste ere praktiske og erfarne Husmænd, som slaa sig sammen for selv at røgte deres Sager. Disse lokale Foreninger gøre deres Indstillinger til Hovedbestyrelsen om, hvem der skal have Tilskud, og de bedømme ogsaa, om Arealet er godt nok egnet til Opdyrkning. De afgøre altsaa alle de nærmest liggende Spørgsmaal, og saa gaar det ind til Overbestyrelsen, som foretager den endelige Fordeling.

Nu klages der over, at Tilskuddene for en stor Del falde i de store Ejendomsbesidderes Hænder eller Lommer, som det er blevet sagt. Det er meget muligt, det kan paavises, at de større Ejendomsbesiddere have faaet mere, end